

Arrest

**nr. 93 699 van 17 december 2012
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bosnische nationaliteit te zijn, op 17 september 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 augustus 2012 tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 oktober 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 november 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Uit de inschrijvingsfiche die werd ingevuld toen u zich voor de eerste maal aanmeldde op de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat u beschikt over de Bosnische nationaliteit en geboren bent in Gradacac (Federatie van Moslims en Kroaten). Op 17 september 2010 maakte de Dienst Vreemdelingenzaken uw dossier aan het Commissariaat-generaal over, nadat u op 13 september 2010 opgeroepen was om u aan te bieden in het kader van uw asielpcedure, maar duidelijk was geworden dat u niet gehoord kon worden wegens langdurige ziekte. Op 13 mei 2011 werd u door het Commissariaat-generaal opgeroepen om u op 16 juni 2011 te melden voor een neuro-psychologisch evaluatieonderzoek. U bood zich echter niet aan. Voorafgaand aan dit onderzoek maakte u een aantal medische attesten over

waarin onder andere vermeld wordt dat u lijdt aan een psychische aandoening. Deze vaststelling werd gedaan door uw huisarts, dokter Mirko Marsic. Op 23 mei 2012 volgde een uitnodiging van het Commissariaat-generaal om op 4 juni 2012 gehoord te worden over uw concrete asielmotieven. Op deze uitnodiging ging u niet in. Op 7 juni werd u nogmaals opgeroepen om uw asielmotieven op het Commissariaat-generaal uiteen te zetten op 20 juni 2012. U bood zich niet aan. U maakte een medisch attest over, waarin op 18 juni 2012 door uw huisarts, dokter Mirko Marsic, wordt gemeld dat u aan een psychische aandoening lijdt en niet kan gehoord worden. Op 20 juni 2012 werd u een schriftelijke vraag om inlichtingen opgestuurd ten einde u de mogelijkheid te bieden uw asielmotieven schriftelijk uiteen te zetten. Op 18 juli 2012 maakte u een antwoord op deze vraag om inlichtingen over. Dit antwoord werd opgesteld door uw tante Zemira Kahvedzic en uw oom Muradif Kahvedzic, die eveneens in België verblijven. Uit dit antwoord blijkt dat u afkomstig bent uit Odzak (kanton Posavina in de Federatie van Moslims en Kroaten) en dat u als computertehnicus werkte voor de lokale afdeling van de SDA (Partij voor de Democratische Actie) in Odzak. Ze zouden van u hebben geëist om vertrouwelijke informatie, over illegale financieringen van de SDA-Odzak aan de wahabieten in het kanton Posavina, te vernietigen. Omdat u deze zaak publiekelijk zou hebben besproken zou u zijn bedreigd en mishandeld. Door het overlijden van uw echtgenote en uw scheiding van uw kinderen zou u nog depressiever zijn geworden. De lokale politie zou u niet hebben willen helpen omdat ze corrupt is. Ze zouden valse aanklachten tegen u hebben opgemaakt en u hebben vervolgd. Eveneens werd aan dit schrijven een kopie toegevoegd van uw Bosnische geboorteakte, afgeleverd in Gradacac op 2 februari 2009, een kopie van de Belgische identiteitskaarten van uw tante en uw oom evenals een medisch getuigschrift bestemd voor de Dienst Humanitaire Regularisaties van de Dienst Vreemdelingenzaken dd. 11 juli 2012.

B. Motivering

Na onderzoek van uw verklaringen en alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

Artikel 57/6/1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48'4 die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voortjeen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat(hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 26 mei 2012 werd Bosnië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonbaar dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. U heeft dit evenwel niet gedaan. Gelet op het feit dat u nooit bent ingegaan op de oproepingen van het Commissariaat-generaal - ook niet op een oproeping voor een psychologisch evaluatieonderzoek op 13 mei 2011 - stel ik vast dat ik uw asielaanvraag niet in overweging kan nemen. Op basis van artikel 12.3 van de Richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus ('Procedurerichtlijn') beslis ik af te zien van verdere oproepingen tot een persoonlijk onderhoud. Tot drie keer toe werd gepoogd u op te roepen voor een persoonlijk onderhoud met u. Als gevolg van uw gebrek aan respons, blijkt dat een persoonlijk onderhoud met u niet uitvoerbaar is. Gelet op wat voorafgaat, werden redelijke inspanningen getroffen om u persoonlijk de kans te geven nadere informatie te verstrekken aangaande uw asielmotieven.

Hoe dan ook blijkt uit uw administratief dossier dat u afkomstig bent uit Bosnië en beschikt over de Bosnische nationaliteit. Uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt dat de Bosnische autoriteiten en de Bosnische politie voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel er binnen de Bosnische politie cruciale hervormingen noodzakelijk zijn, slaagt de politie erin om een hoog percentage van de bij haar aangekaarte misdrijven op te lossen. Hiervoor wordt ze op vlak van dagelijkse ordehandhaving en de bestrijding van de georganiseerde misdaad en de wijdverbreide corruptie

geadviseerd door de European Union Police Mission (EUPM). De afgelopen jaren stelt de EUPM een gestage vooruitgang vast inzake de samenwerking, communicatie en coördinatie tussen de verschillende veiligheidsdiensten onderling en tussen de politiediensten en het vervolgingsapparaat. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Bosnische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zondermeer gedoogd. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Bosnië opererende autoriteiten aan alle Bosnische onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. U toonde niet aan en legde geen begin van bewijs neer dat u in geval van problemen geen of onvoldoende beroep kon doen - of bij eventuele toekomstige problemen zou kunnen doen - op de hulp van en/of bescherming door de in Bosnië aanwezige autoriteiten.

Daarnaast blijkt uit uw antwoord op mijn vraag om inlichtingen, dd. 18 juli 2012, dat u afkomstig bent uit Odzak en problemen kende met de plaatselijke SDA-vertegenwoordigers. Tevens wordt er in vermeld dat u in Bosnië het slachtoffer werd van o.a. psychische en fysische mishandelingen en dat de autoriteiten (politie) u geen hulp wilden bieden en zelfs vervolgden. Van bovenvermelde problemen werd echter evenmin enig (begin van) bewijs neergelegd. Dat de Bosnische autoriteiten in dergelijke gevallen geen hulp willen bieden is een blote bewering die niet gesteund is op objectieve feiten en gegevens. Er dient immers opgemerkt te worden dat uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt dat de Bosnische autoriteiten zich wel degelijk bewust zijn van het groeiende moslimfundamentalisme en het terroristisch potentieel van bepaalde elementen binnen dergelijke groeperingen. Dit blijkt tevens uit het feit dat de Bosnische politie verschillende operaties tegen wahabieten heeft uitgevoerd en leden van extremistische moslimgroeperingen gearresteerd heeft. De informatie waarop deze beslissing gebaseerd is werd als bijlage aan het administratief dossier toegevoegd.

Tot slot dient toegevoegd te worden dat niet a priori uitgesloten kan worden dat een afdoende behandeling voor uw medische problematiek, namelijk psychisch trauma, psychotische decompensatie in Bosnië-Herzegovina voorhanden is. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt immers dat er een netwerk bestaat van 40 lokale geestelijke gezondheidscentra in de Federatie van Moslims en Kroaten waar voorzien wordt in een poliklinische behandeling van patiënten.

De kopie van uw Bosnische geboorteakte bevestigt enkel uw identiteitsgegevens, welke niet betwist worden.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet beslis ik uw asielaanvraag niet in overweging te nemen."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. De verzoekende partij betoogt als volgt:

"Schending van art. 2 par. 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motiveringsplicht van administratieve akten, artikel 62 van de Wet van 15.12.1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdeling; Schending van de principes van behoorlijk bestuur waaronder de zorgvuldigheidsplicht, principes van machtsoverschrijding. Schending van het evenredigheidsbeginsel; Schending van artikels o.m. 4 de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur. De beslissing is kennelijk onredelijk; Schending van artikel 3, van de EVRM Dat echter de motivering moet betrekking hebben op de ingeroepen feiten, waarbij melding moet worden gemaakt van de toepasselijke juridische regels en waarbij dient gemeld te worden hoe en waarom deze juridische regels hebben aanleiding gegeven tot de genomen beslissing; Bovendien stelt de wet dat de motivering afdoende dient te zijn. Teneinde als afdoende kunnen beschouwd te worden dient de motivatie steun te vinden in het administratief dossier en alle elementen die ter kennis van de administratie werden gebracht in overweging te nemen. De algemene beginselen van behoorlijk bestuur veronderstellen eveneens dat de administratie bij het uitoefenen van enige weigeringsbevoegdheid, zorgvuldig en redelijk te werk moet gaan; Deze zorgvuldigheidsplicht houdt in dat het bestuursorgaan alle rechtstreeks bij het besluit betrokken belangen moet afwegen en dat de voor de belanghebbende nadelige gevolgen niet onevenredig mogen zijn in verhouding tot de met het besluit te dienen doelen; Overwegende dat de artikelen 2 en 3, van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, bepalen dat elke eenzijdige rechtshandeling met individuele strekking die uitgaat van een bestuur en die beoogt rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuurder of voor een ander bestuur, in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet

vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat de opgelegde motivering afdoende moet zijn; dat de in de voornoemde bepalingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht tot doel heeft de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover zij beschikt; dat aan de door voornoemde wetsbepalingen opgelegde motiveringsplicht is voldaan wanneer de weigering tot machtiging duidelijk de redenen vermeldt waarop de beslissende overheid haar beslissing steunt en waaruit blijkt dat zij is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, dat zij die correct heeft beoordeeld en dat zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen; Teneinde als afdoende kunnen beschouwd te worden dient de motivatie steun te vinden in het administratief dossier en alle elementen die ter kennis van de administratie werden gebracht in overweging te nemen. De beslissing is kort gemotiveerd en luidt als volgt : (...).

Er dient vooreerst te worden vastgesteld dat de beslissing van het CGVS naar het KB van 26.05.2012 verwijst, doch ook dat de lijst van de veilige landen opgemaakt werd naar aanleiding en op grond van een advies van het CGVS ; (...). dat dient in casu te worden vastgesteld dat het advies van het CGVS met betrekking tot BOSNIA HERZEGOVINA niet in het administratief dossier terug te vinden is; dat de verzoekende partij en ook de Raad hierdoor geen volledig zicht kunnen hebben nopens de precieze redenen waarom het land van verzoekende partij als “veilig “ dient te worden beschouwd; evenmin kan nagegaan worden of het gegeven dat “Bosnia Herzegovina “ op de lijst verschijnt van de “veilige” landen op zich volstaat om te oordelen of de criteria die weerhouden warden om tot dit besluit te komen, al dan niet de persoonlijke situatie van verzoekende partij tegemoet komen; het advies van het CGVS dat aan de grondslag ligt van de beslissing van de regering om Bosnia Herzegovina op de lijst van de “veilige landen” te plaatsen dient te worden medegedeeld; het gebrek aan mededeling van dit element dat ook als “nieuw element” dient te worden beschouwd, schendt de formele motiveringsplicht, de zorgvuldigheidsplicht, artikel 32 van de Grondwet en 4 van de wet van 11.04.1994 met betrekking tot de openbaarheid van bestuur, (BS 30.06.1994) de verzoekende partij is derhalve evenmin in staat de beslissing te begrijpen en na te gaan of het aanvoeren van algemeenheden al dan niet haar persoonlijke problematiek beantwoorden; verzoekende partij is derhalve ook niet in staat zich optimaal te weren tegen de getroffen beslissing, die haar subjectieve rechten aantast, vermits de beslissing niet eens haar asielmotieven in overweging neemt; deze vaststellingen volstaan reeds om de beslissing te vernietigen. (...).

De verzoekende partij is sedert haar aankomst in België wegens zware psychische storingen. Zij heeft eveneens steeds de aanwezigheid van oom en /of tante nodig, ook voor het dagelijkse onderhoud. De verzoekende partij is thans gehospitaliseerd in psychiatrische afdeling. Verzoekende partij is inderdaad nooit op het CGVS komen opdagen, om een eerste welbepaalde reden, hetzij dat zij materieel niet naar Brussel kon worden gebracht. Verzoekende partij verdraagt niet meer dan een half uur opgesloten te zijn en kan dus niet met de wagen reizen; zij verdraagt evenmin de aanwezigheid van een belangrijk aantal mensen en kan derhalve evenmin bus en trein gebruiken. Verzoekende partij reageert zenuwachtig en ook agressief, met als gevolg dat oom en tante niet in staat zijn om haar louter fysiek te beheersen. Verzoekende partij is een kloeke man, 1.90 m hoog die ook obesiteit vertoont, deels door gebrek aan enige fysieke activiteit. Verzoekende partij heeft steeds haar afwezigheid op het CGVS gerechtvaardigd omwille van haar ernstige medische situatie; deze situatie wordt als dusdanig door het CGVS niet betwist, de getroffen beslissing is immers geen “technische” weigering , doch een beslissing van niet in overwegingsname. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij de door het CGVS opgestelde vragenlijst beantwoordt heeft via de tante en oom die haar in België opvangen en dat deze vragenlijst tevens vergezeld was van een medisch attest opgesteld door de behandelende psychiater van verzoekende partij; Sinds 08.09.2012 is verzoekende partij gehospitaliseerd in psychiatrische afdeling “site Agora” in Luik. OP 17.09.12 blijkt dat het parket gevat werd met een aanvraag tot observatieneming ; Het CGVS heeft het dossier behandeld en de beslissing getroffen net alsof de verzoekende partij vrijwillig geen medewerking had verleend, daar waar uit het administratief dossier duidelijk blijkt dat de verzoekende partij duidelijk steeds een « respons » heeft verleend, zelfs indien het antwoord van verzoekende partij niet heeft toegelaten tot een interview te leiden; De verzoekende partij heeft steeds grondige medische redenen aangehaald om haar onmogelijkheid zich te verplaatsen of te worden verhoord te rechtvaardigen, hetgeen als dusdanig niet door de verwerende partij betwist wordt;

Uit het administratief dossier blijkt dat de beslissing getroffen werd met kennis van dit medische dossier, inbegrepen het medische attest van de behandelende psychiater FIGIEL dd 07.03.2012 EN DE DOOR DE OOM EN TANTE BEANTWOORDE VRAGENLIJST , die eveneens de toestand van verzoekende partij uitvoerig beschrijft. In de gegeven omstandigheden, die niet ontkend worden door het CGVS en die door het CGVS integendeel wel bekend zijn, kon en mocht het CGVS dan ook niet redelijk tot het besluit komen dat verzoekende partij « duidelijk » « niet heeft aangetoond » als onderdaan van een

veilig landt dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. Deze vaststelling dient eveneens tot de vernietiging van de beslissing te leiden ; Verder dient te worden vastgesteld dat het CGVS in zijn beoordeling, en de wijze waarop hij tot de beslissing gekomen is , helemaal geen rekening heeft gehouden met het speciekieke mentaal probleem van verzoekende partij; Dat het tweede deel, punt C.1 ; van de Manuel et lignes-directrices du UNHCR sur les procédures et critères pour déterminer le statut de réfugiés echter uitdrukkelijk voorziet date en bijzonder zorg en aandacht dient te worden besteden aan de asielaanvragen van mentaal gestoorde asielzoekers, categorie tot dewelke verzoekende partij onbetwist behoort; Dat het type van beslissing die genomen werd , een beslissing van weigering van in overwegingsname van de asielaanvraag, in het specifieke geval van verzoekende partij, op zich reeds een duidelijk teken is dat het dossier niet mits de nodige zorgvuldigheid behandeld werd; Het feit dat verzoekende partij een mentaal gestoorde persoon is sluit niet uit dat zij ook een vluchteling kan zijn, zelfs indien zij afkomstig is uit een land dat sedert louter drie maanden als veilig is beschouwd geweest door België, daar waar andere Europese staten Bosnia Herzegovina steeds niet als een veilig land beschouwen; Bovendien dient te worden vastgesteld dat de asielaanvraag van verzoekende partij ingeleid werd op 25.01.2010 zodat desteminder kan worden uitgesloten dat de problematiek van verzoekende partij degelijk wel bestaan heeft en quod non, steeds bestaat; (...). Het CGVS beantwoordt de specifieke asielaanvraag van verzoekende partij met haar bijzonder specifiek profiel, met algemeenheden , die zelfs indien men de stelling en het besluit van het CGVS wou of kon volgen, deze specifieke problematiek niet beantwoorden of zelfs benaderen; Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij niet meer buitenhuis gaat en dat wanneer zij dat toch doet vergezeld is van oom of tante, dat zij meestal geprostreerd op haar kamer blijkt en zij zelfs geen zinnen meer vormt; de vraag stelt zich dan heel concreet van hoe verzoekende partij zich concreet zou kunnen wenden tot al de mogelijke instellingen/instanties die in haar herkomstland zouden bestaan en haar zouden kunnen beschermen ? Verzoekende heeft geen familie meer in Bosnië die haar zouden kunnen helpen en bij staan; Verzoekende partij heeft zich in België niet kunnen verdedigen in het kader van haar asielaanvraag, ondanks de hulp en bijstand die haar geboden werden. Om welke reden zou verzoekende partij dat wel kunnen doen in eigen land, dat zij ontvlucht heeft uit vrees. De NOG' s kunnen geen effectieve bescherming of hulp meer bieden. (...). DE CEDOCA informatie is ter zake noch pertinent noch dienend en is tav de specifieke EN GEKENDE problematiek van verzoekende partij, in casu volledig gestereotypeerd. Die informatie kan , in casu, de beslissing niet ondersteunen, zonder de aangevoerde middelen te schenden; Ondergeschikt dient te worden vastgesteld dat de CEDOCA informatie naar de welke heel globaal verwezen wordt, niet per se en in elk geval tot de beslissing kan leiden zoals het CGVS dit oordeelt te kunnen doen, in casu zonder onderzoek ten gronde: de verslagen wijzen duidelijk naar een corrupte politie en kans op oneerlijk proces, gebrekkige rechtbanken, geweld door de politie gepleegd ; daar waar verzoekende partij deel uitmaakt van een bijzonder zwak categorie van mensen; (...). Onverminderd de hierboven aangehaalde opmerkingen, dient te worden vastgesteld dat de autoriteiten, met name de SDA partij, de fundamentalisten steunt. Dat was precies ook de aanleiding van de problemen van verzoekende partij vermits haar gevraagd werd, ondermeer, alle informatische sporen van medewerking en steun te vegen ; Een analyse van het fundamentalist probleem toont evengoed de banden met de politiek, in casu de SDA. (...). In het kader van de huidige asielprocedure beperkt verzoekende partij te stellen dat hieruit evenmin blijkt dat het CGVS geen kennis had van de specifieke toestand van verzoekende partij ivm geestesstoornissen. Het CGVS heeft echter hieruit de adequate gevolgen niet getrokken."

2.2. Vooreerst wordt vastgesteld dat verzoeker met zijn betoog er niet in slaagt de feitelijke gegevens van volgend motief te weerleggen: "Op 17 september 2010 maakte de Dienst Vreemdelingenzaken uw dossier aan het Commissariaat-generaal over, nadat u op 13 september 2010 opgeroepen was om u aan te bieden in het kader van uw asielprocedure, maar duidelijk was geworden dat u niet gehoord kon worden wegens langdurige ziekte. Op 13 mei 2011 werd u door het Commissariaat-generaal opgeroepen om u op 16 juni 2011 te melden voor een neuro-psychologisch evaluatieonderzoek. U bood zich echter niet aan. Voorafgaand aan dit onderzoek maakte u een aantal medische attesten over waarin onder andere vermeld wordt dat u lijdt aan een psychische aandoening. Deze vaststelling werd gedaan door uw huisarts, dokter Mirko Marsic. Op 23 mei 2012 volgde een uitnodiging van het Commissariaat-generaal om op 4 juni 2012 gehoord te worden over uw concrete asielmotieven. Op deze uitnodiging ging u niet in. Op 7 juni werd u nogmaals opgeroepen om uw asielmotieven op het Commissariaat-generaal uiteen te zetten op 20 juni 2012. U bood zich niet aan. U maakte een medisch attest over, waarin op 18 juni 2012 door uw huisarts, dokter Mirko Marsic, wordt gemeld dat u aan een psychische aandoening lijdt en niet kan gehoord worden. Op 20 juni 2012 werd u een schriftelijke vraag om inlichtingen opgestuurd ten einde u de mogelijkheid te bieden uw asielmotieven schriftelijk uiteen te

zetten. Op 18 juli 2012 maakte u een antwoord op deze vraag om inlichtingen over. Dit antwoord werd opgesteld door uw tante [Z. K.] en uw oom [M. K.], die eveneens in België verblijven.”

Met het betoog dat verzoeker “zich in België niet heeft kunnen verdedigen in het kader van de asiel-aanvraag, ondanks de hulp en bijstand die haar geboden werden”, maakt verzoeker niet aannemelijk dat de verwerende partij op basis van voornoemde feitelijke verstellingen, die steun vinden in het dossier, op kennelijk onredelijke wijze heeft gehandeld.

De bestreden beslissing is genomen op basis van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet. Dit artikel luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen is bevoegd om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;*
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;*
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;*
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.*

De beoordeling of een land een veilig land van herkomst is dient te stoelen op een reeks informatiebronnen waaronder in het bijzonder informatie uit andere lidstaten van de Europese Unie, de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen, de Raad van Europa en andere relevante internationale organisaties.

Op gezamenlijk voorstel van de minister en de minister van Buitenlandse Zaken en nadat de minister het advies van de Commissaris-generaal voor Vluchtelingen en de Staatlozen heeft ingewonnen, bepaalt de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, ten minste eenmaal per jaar de lijst van veilige landen van herkomst. Deze lijst wordt meegedeeld aan de Europese Commissie.

De in het eerste lid bedoelde beslissing wordt met redenen omkleed met vermelding van de omstandigheden van de zaak en moet getroffen worden binnen een termijn van vijftien werkdagen.”

De wetgever heeft voorzien in deze specifieke procedure, met name de niet in overwegingname van de asielaanvraag van asielzoekers afkomstig uit landen die zijn aangemerkt als veilig land van herkomst en waarbij uit de verklaringen niet duidelijk blijkt dat er redenen zijn om in aanmerking te komen voor het vluchtelingenstatuut of het subsidiaire beschermingsstatuut. Met het koninklijk besluit van 26 mei 2012 tot uitvoering van artikel 57/6/1, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst (BS 1 juni 2012, hierna: het KB van 26 mei 2012) is een lijst van veilige landen van herkomst vastgelegd.

Artikel 1 van het KB van 26 mei 2012 luidt als volgt:

“De volgende landen worden aangewezen als veilig land van herkomst in de zin van artikel 57/6/1, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen:

–Albanië
–Bosnië-Herzegovina
–India
–Kosovo
–FYROM
–Montenegro
–Servië”

In de aanhef van het verslag aan de koning bij het KB van 26 mei 2012 kan het volgende gelezen worden:

“Een individueel en effectief onderzoek blijft noodzakelijk, maar het vermoeden geldt dat er in hoofde van de asielzoeker geen vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aanwezig is, gezien zijn afkomst uit een veilig land van herkomst.”

In fine van het verslag aan de koning bij het KB van 26 mei 2012 kan het volgende gelezen worden:

“Niettegenstaande ook uit het advies van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen blijkt dat er enige kanttekeningen zouden kunnen worden geplaatst bij bepaalde situaties in bepaalde landen, vormt deze vaststelling geen bezwaar om deze landen op de lijst te plaatsen, rekening houdende met alle relevante feiten en omstandigheden. Deze afweging gebeurde op zeer voorzichtige wijze. Bovendien wordt de asielzoeker afkomstig van deze veilige landen steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Het loutere feit dat een asielzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zal in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens asielaanvraag niet in overweging wordt genomen. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de asielzoeker geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn asielaanvraag niet in overweging worden genomen.”

Verzoeker betwist niet dat zij uit een veilig land afkomstig is.

Uit de bestreden beslissingen blijkt voorts dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op een uitgebreide gemotiveerde wijze tot de conclusie komt dat uit de verklaringen van verzoekers niet duidelijk blijkt dat wat hen betreft aangaande Bosnië, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet.

Verzoeker gaat enkel in op de motieven van de bestreden beslissingen die stellen dat zij niet duidelijk hebben aangetoond dat er wat hen betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. In die gevallen beperkt de verzoeker zich evenwel tot een herhalen van zijn asielmotieven over de corrupte politie zonder evenwel in concreto in te gaan op de motieven van de bestreden beslissing waarom hij dit niet heeft aangetoond. Zoals reeds hoger gesteld heeft de verwerende partij in haar beoordeling, zoals blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing, rekening gehouden met de verklaring, die verzoeker thans in het verzoekschrift herhaalt. Met een dergelijk betoog, met name de loutere herhaling van hun asielmotieven zonder aan te geven waarom de beoordeling van de verwerende partij dienaangaande onjuist is, maakt verzoeker niet aannemelijk dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de bevoegdheid waarover de verwerende partij beschikt. Een schending van de motiveringsplicht of van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet wordt niet aannemelijk gemaakt.

Het middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien december tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC